

Як педагогу-жінці сформувати у хлопчиків найкращі чоловічі якості

На жаль, вихователі-чоловіки в дошкільних закладах завжди були і залишаються рідкістю, тому в більшості випадків основи мужності у хлопчиків має формувати жінка. Це зумовлює певні особливості педагогічного підходу.

◆ Для розвитку в хлопчиків мужності жінкам-педагогам слід **посилити увагу до виховання** у них емоційної стійкості, сміливості, рішучості, відповідальності, великодушності, терпіння й наполегливості у подоланні труднощів, лицарського ставлення до жінок, старших, бажання і здатності захищати слабших, прагнення надавати допомогу хворим або літнім людям, готовності та бажання захищати Батьківщину.

◆ Періодично варто **залучати до участі у заходах дошкільного закладу чоловіків** (татусів, братів), аби хлопчики мали змогу відчувати мужній стиль рухів у чоловічому виконанні.

◆ Педагог-жінка періодично може **перевтілюватись у чоловічі образи** за допомогою гриму і переодягання. Голос її при цьому має бути відповідним — низьким та гучним! Стиль рухів та жестикуляція також мають відповідати мужньому образу: бути рішучими, широкоамплітудними, енергійними, впевненими тощо.

◆ Педагог-жінка може **обирати в групі хлопчика-лідера** і на його прикладі розповідати й показувати, як має діяти майбутній чоловік. Лідерів може бути кілька, і вони можуть змінюватися. При цьому потрібно стежити, щоб свої лідерські якості хлопчики проявляли виважено, не створюючи дискомфорту для товаришів.

◆ Регулярно **надавати хлопчикам можливість самостійно приймати рішення**, тому що саме дії та вчинки закладають основу чоловічого характеру. Позиція вихователя-жінки у спілкуванні з хлопчиками не має бути авторитарною. Навпаки, вона має постійно наголошувати на значущості чоловіків у житті, їхньої присутності у сім'ї та суспільстві. Вихователь-жінка має частіше радитися з хлопчиками аби вони відчували силу свого слова та значущість рішень, які вони приймають.

◆ Велику увагу варто приділяти **вихованню командного духу**. Для цього треба добирати такі ігрові ситуації, у яких необхідно спільно і синхронно взаємодіяти, разом долаючи перешкоди, виконувати певні вправи, взявшись за руки, підтримуючи один одного тощо. Водночас важливо **задовольняти потребу хлопчиків у змаганні, конкуруванні**, попри те, що педагогу-жінці завжди хочеться, щоб "перемогла дружба".

◆ **Недоцільним є надміру активне придушення природної агресивності хлопчиків**, зокрема заборона на "зброю", оскільки вони все одно виготовлять її з того, що буде під рукою, або ж, у крайньому випадку, "стрілятимуть з пальця". Зброя має бути радше символом мужності, аніж засобом позбавлення життя.

◆ Важливо **спрямовувати чоловічий героїзм у правильне річище** — на захист, порятунок інших (слабших, своєї родини, країни тощо), на противагу агресивним діям проти людей чи тварин. Корисними будуть приклади мужніх образів з мультфільмів, дитячих фільмів, художніх творів чи реального життя.

◆ **Стиль зауважень для хлопчиків теж має бути чоловічим**. Наприклад, під час проведення спортивної розваги "Запорізькі козаки", коли "козаки" стають некерованими, жінка може зробити зауваження в стилі жартівливої отаманської суворості, який хлопчики добре сприймають.

◆ **Коментар педагога має відповідати "мужній" тематиці**: бути відносно лаконічним, чітким, "суворим", промовлятися з відповідними інтонаціями. Монологи і діалоги вихованців, їхні інтонації також треба коригувати відповідно до сюжету, спонукаючи до проявів мужності.

◆ **Особливу увагу слід приділяти мужньому стилю виконання рухів** хлопчиками, який мають характеризувати: відносна простота, лаконічність, раціональність рухів; більш силове, атлетичне спрямування; цілеспрямовані результативні рухові дії; елементи "ризикованості", природної чоловічої агресивності.